

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

احمد پوپل

۲۱ می ۲۰۱۴

آیا با استفاده از اینترنت،

مستعار نویسی مساوی با مخفی کاری است؟

مخفی کاری در صفحات فیسبوک به معنی این که کسی ما را نشناسد از نظر تئوری گپ خوب است ؛ اما واقعیت عینی چیزی دیگر است . اگر ما فکر کنیم یا به گفته برخی از عزیزان "بورژوازی" و بگذار رساتر بگویم "خالقان اصلی همین فیسبوک " که صفحات آن را بی دریغ در اختیار ما قرار داده اند ، راه شناخت ما را هم قبل از ساختن چنین پدیده ای در نظر گرفته بودند، سخن گزافه نیست . در واقع همین صفحاتی که ما در آن سیاست های پیچیده دشمنان طبقاتی خود را (که همین سازندگان فیسبوک و ایمیل و سایت ها و اسکایپ و تلفون های همراه نیز شامل آن است) افشاء می نمائیم ؛ به دستور خالقان های سرمایه داری در گام نخست برای شناخت ما و مبادله اطلاعاتی که در میان ما رد و بدل می شود و... ساخته شده است ؛ به گونه مثال زمانی که درخواست گرفتن اینترنت را از کدام شرکت می نمائیم؛ اسم، نام فامیلی، تاریخ تولد و آدرس ما را تا نگیرند-آنها به صورت درست و بدون غل و غش-؛ به طور قطع برای ما اینترنت نمی دهند. صاحبان اصلی فیسبوک و.... هر زمانی که خواسته باشند از طریق مراجعه به سیستم شبکه اینترنت (I P) ما را گرفته نام و آدرس ما را از طریق نقشه در کمتر از چند ثانیه پیدا می نمایند. شگرد های خاص دیگری هم برای شناخت ما وجود دارد.

پروگرام هائی ساخته شده که در زیر عکس های مورد پسند ما طوری قایم می شوند که تشخیص آن به طور قطع برای ما چه که ؛ حتا برای برخی از متخصصین کمپیوتر هم میسر نیست . با همین پروگرام ها می توانند دار و ندار ما را از داخل کمپیوتر های ما کاپی برداری نمایند. تسهیلاتی که اسکایپ برای ما فراهم کرده ، در اصل برای شناخت دشمنان طبقاتی صاحبان اسکایپ که در کام نخست کمونیست ها اند؛ می باشد . عکس های ما را در هنگام صحبت با رفیق ها و یا دوستان ما می گیرند . ما با نام مستعار هرگز نمی توانیم خودمان را پنهان نمائیم . اگر به طور مخفیانه از کمپیوتر یک فرد دیگر استفاده نمائیم ، باز هم استفاده کننده را شناسائی می کنند (تشریح مکانیزم شناخت از این طریق مستلزم صحبت های بیشتر می باشد اگر سؤالی در این بخش باشد، می توانم جواب بدهم).

اگر در کتابخانه و یا در کدام "دکان اینترنت – کمپیوتر" برویم تا از کمپیوتر استفاده کنیم ، عکس ما توسط کمره علنی و مخفی دکاندار گرفته می شود (دکان های "کافه اینترنت" اکثراً از طرف نهاد های اطلاعاتی همان کشور رو به راه می شوند) و اگر کسی خارج از مراکز اطلاعاتی منحیث یک وظیفه و شغل مصروفیت داشته باشد از طرف همان نهاد

مجبور به دادن یک سلسله اطلاعات می گردد که اکثراً زیر نام مبارزه با جرایم این اطلاعات از دارنده اینترنت کافه ها اخذ می گردد .

اگر از کتابخانه های دولتی استفاده نمائیم ، قبل از نشستن پشت میز کمپیوتر نام و ساعت استفاده ما توسط کتابدار موظف ثبت می شود، اگر شب به گونه مخفیانه که دور از امکان است وارد کدام کتابخانه هم شویم تا از کمپیوتر آن استفاده نمائیم ؛ کمپیوتر های کتابخانه مدت کار کرد ما را ثبت می نمایند. موظفین زمانی که کمپیوتر را چک نمایند متوجه می شوند که به کدام سایت ها رفته ایم و اگر سایت های دیده شده را هم پاک کنیم ، سخت افزار های بسیار ریز و کوچک در کمپیوتر هائی که مورد استفاده شمار زیاد افراد اعضای کتابخانه ها قرار می داشته باشد ، نصب شده که جریان را ثبت می نماید و هرگاه با تلفون که آن را به نام و هویت کسی دیگر خریده باشیم ، به مکاتبه و پیام فرستادن بپردازیم از طریق اقمار مصنوعی که با تلفون همراه در تماس دایمی می باشد (حتا در هنگامی که تلفون خاموش است) ، محل گشت و گذار ما را در هر شهر و حتا هر کشوری که در آن غرض بازدید دوستان و یا رفته باشیم ؛ تحت نظر می گیرند . مافقط می توانم با نام مستعار خود را از دیدرس باند های اسلامی و جواسیس خلق و پرچم و خادیهها و سایر احزاب و افراد سیاسی پنهان کنیم (که شمار زیادی از آنان در خدمت همین نهاد های اطلاعاتی قرار دارند و می توانند از نهادی که در خدمت آن قرار دارند در خواست شناسائی ما را نمایند ویا توسط همان نهاد ها اطلاعات برای شان داده می شود تا کار خود را بهتر انجام دهند).

در هر صورت آنانی که واقعاً به کار سازماندهی یک تشکیل سیاسی ضد دولت دست نشانده مشغولند ، قطعاً از فیسبوک ، اسکایپ و امثالهم باید دور باشند . کار و بار خود را آنهم در نهایت مخفی کاری توسط رفیق های علنی خود انجام بدهند که چنین امری هم مستلزم هوش زیاد و نهایت دقت همه جانبه می باشد و به این نکته مهم هم توجه نمایند که بورژوازی تا برای نفوذ وردیابی، آلات و ادوات جدید (برای دستگاههای اطلاعاتی خود) اختراع نکند ، هرگز تکنولوژی دست داشته اش را برای فروش به بازار نمی فرستد .

با تمام اینها عناصر مبارز (نه انقلابیون حرفه ئی) از طریق همین رسانه ها که در متن به آن تماس گرفته شد، باید به تبلیغ و ترویج اندیشه های انقلابی مبادرت بورزند و خط ایدئولوژیک سیاسی خود را با مردم در میان بگذارند . بگذار بگویم در گذشته ما خط مبارزاتی (کمونیستی) خود را از مردم پنهان می کردیم ؛ مگر در مورد خود بی توجهی زیاد نموده علنی گری می کردیم و حال باید در مورد خود نهایت مخفی کاری را در نظر بگیریم مگر خط دید سیاسی ایدئولوژیک خود را باید با مردم در میان بگذاریم ؛ مارکس گفته است : «کمونیستها عار دارند که مقاصد و نظریات خود را پنهان نمایند» .

بورژوازی هم افراد قلم به دست و با سطح مطالعه بلند در اختیار دارند که برای بی اثر نمودن تبلیغ و ترویج کمونیستی دست به تحریف حقایق می زنند و بحث های رهگشا و سازنده ما را از مسیر اصلی منحرف ساخته به ابعاد بی ثمر سمت و سو می دهند . بدین معنی که در همین فیسبوک هم ما را تنها نمی گذارند . از آنجائی که حق بر باطل پیروز شدنی است ، ما راه خود را می رویم و به ترویج اندیشه های پیشرو و دورانساز (خط کمونیستی) به طور علنی و آشکارا می پردازیم. ما پدیده رشد یابنده و قانونمند هستیم ؛ ولی بورژوازی گندیدگی اش از سالها بدینسو آغاز شده و سر انجام خفتباری در انتظارش نشسته ... احمد پوپل